

Hans Sitt

STUDII PENTRU VIOARĂ

Op. 32

Ediție de prof. Alexandru Theodorescu și prof. Ginetta Bănică

Caietul I - 20 de studii în poziția I

Scurtă biografie

Hans Sitt s-a născut la Praga în ziua de 21 septembrie 1850. Tatăl său, Anton Sitt, era de profesiune lutier.

În casa tatălui său a deprins dragostea pentru instrumentele muzicale și în mod special pentru vioară, al cărui studiu l-a început din fragedă copilărie. La vârsta de 15 ani el obține diploma de absolvent al Conservatorului din Praga, iar la vârsta de 17 ani, devine concertmaistru al Orchestrei simfonice din Breslau (Wrocław).

Între anii 1870-1873, activează ca șef de orchestră la Breslau și Praga, apoi din 1873-1880, ocupă locul de dirijor al orchestrei orașului Chemnitz. Mai târziu este angajat ca director al unei orchestre particulare la Nissa unde activează până la desființarea acesteia.

În anul 1883 este numit profesor de vioară la Conservatorul din Leipzig, unde se stabilește definitiv, desfășurând în afara activității sale de profesor și o bogată activitate artistică. Sub îndrumarea sa se organizează în acest oraș renumitele «concerte populare» de la Palatul de cristal: Sitt devine director al «Societății Bach» și face parte, ca violist, din renumitul cvartet de coarde «Brodsky».

El moare în ziua de 18 martie 1920 în orașul Leipzig, după o rodnică și neobosită activitate (de peste 50 de ani) ca interpret, pedagog, compozitor și șef de orchestră.

Hans Sitt a compus numeroase și variate lucrări muzicale. De la el ne-au rămas: lieduri, piese pentru pian, 2 concerte și 1 concertino pentru vioară, precum și un însemnat număr de studii destinate acestui instrument.

Cele **100 de studii pentru vioară op. 32** sunt considerate ca deosebit de prețioase în studiul viorii și în special pentru deprinderea pozițiilor fixe I-VII.

În lumina pedagogiei instrumentale moderne, care urmărește formarea concomitentă a unei solide tehnici de bază și a simțului muzical-artistic la tinerii elevi, în ediția aceasta am procedat la extinderea studiilor prin aplicarea unor modele de studiu (variante). În cadrul fiecărei lecții, variantele de studiu apar însoțite de explicații sumare. Menirea acestor variante și explicații este de a ajuta la dezvoltarea rațională și progresivă a posibilităților tehnice și a resurselor naturale ale instrumentiștilor care abordează aceste studii.

În acest scop, am considerat ca necesară o regrupare mai judicioasă a studiilor din caietul I numerotate de la 1-20, recomandând ca exersarea lor să se facă în ordinea următoare:

La început studiile din tonalitatea *do major*, adică: 5, 7, 12 și 1, după care urmează nr. 13 (*la minor*); apoi 6, 14, 19 și 2 (*sol major*), 10 și 15 (*fa major*), 16 (*re minor*), 18, 20 și 3 (*re major*), 9 și 4 (*si bemol major*) și 11 și 17 (*la major*). În exersarea studiilor nr. 12, 3 și 4, scrise în tonalități diferite și având o structură melodică cantabilă, vom urmări expunerea conținutului lor muzical-expresiv prin frazare artistică și nuanțare potrivită.

În ceea ce privește **variantele de studiu**, ele urmăresc mai multe obiective, și anume:

a) adaptarea elevului începător la sistemul de studiu aprofundat pe fragmente, celule ritmico-melodice;

b) dezvoltarea îndemânării elevului de a întrebuința arcușul în diferitele sale porțiuni, precum și în combinarea trăsăturilor de arcuș;

c) alternarea trăsăturilor de arcuș *legato* cu cele separate, prin aplicarea celor două trăsături de bază: *détaché* și *martellato*;

d) obișnuirea elevului, prin variantele ritmice aplicate aceluiași studiu, cu exersarea simultană a mai multor specialități de arcuș, cu execuția unor grupări ritmice mai dificile;

e) obținerea unei bune tehnici a mâinii stângi, prin controlul continuu al așezării și căderii degetelor pe coarde;

f) subordonarea tehnicii instrumentale scopului de reliefare și punere în valoare a conținutului muzical.

Pentru familiarizarea elevului cu tonalitățile în care sunt scrise studiile cuprinse în acest caiet, este bine ca el să cunoască gamele și arpegiile respective.

De aceea, recomandăm ca înainte de a se trece la exersarea studiului propus, să se cânte de câteva ori gama și arpegiul tonalității acestuia. Studiul gamelor și arpegiilor precum și studiul pe variante ritmico-melodice arătat în mod detaliat, la fiecare studiu în parte, trebuie să constituie pentru oricare instrumentist nu numai un exercițiu tehnic al degetelor și arcușului, ci o posibilitate de control muzical.

Studiile de față, cu extinderea obținută prin variante, oferă elevului posibilități multiple. Astfel, dacă în forma originală un studiu avea destinația strictă ca studiu pregătitor de tril sau double-coarde, prin variante, el poate fi aplicat cu eficacitate pentru studiul dezvoltării mișcărilor din încheietură, *legato*-ului, *détaché*-ului, *staccato*-ului sau al valorilor punctate.

Prezența acestor variante, care oferă posibilități de extindere, precum și detaliile tehnice abordate sunt rezultatul unui sistem de studiu minuțios verificat în decursul carierei mele pedagogice.

Prof. Alexandru Theodorescu

Andante

1 *mf*

7

13 *cresc.* *f*

20 *mf*

27 *f*

34

41 *mp*

48 *p*

55 *f*

62 *poco rit.*

The musical score is written for guitar in 4/4 time with an Andante tempo. It features ten staves of music. The first staff begins with a dynamic of *mf* and includes a square accent mark. The second staff has a *V* marking above the first measure. The third staff shows a *cresc.* marking and a dynamic of *f*. The fourth staff has a *mf* dynamic. The fifth staff has a *f* dynamic. The sixth staff has a *V* marking above the first measure. The seventh staff has a *mp* dynamic. The eighth staff has a *p* dynamic. The ninth staff has a *f* dynamic. The tenth staff has a *poco rit.* marking. The score includes various guitar techniques such as fretting (0, 1, 2, 3, 4), vibrato (*V*), and accents (square marks). The music is characterized by flowing, melodic lines with some chromaticism.

Moderato

6 3 4 1 2

5 3 0 0 2 4

9

13 0 0

17 3 0

21 4

25 0 1 4 0 0

29

33 0 0 0

Acest studiu, construit pe secvențe modulante, pretinde urmărirea concomitentă a desfășurării melodiei și a armoniei sale de bază.

Alterațiile care produc starea de modulație trebuie intonate cu grijă, păstrându-se cât mai mult degetele pe coarde.

O deosebită atenție se va acorda distanței exacte ce trebuie menținută între degete la execuția unor serii de intervale, având sunete cu funcții de sensibile (inferioare sau superioare), în acest caz, nota sensibilă va fi obținută printr-o foarte apropiată așezare a degetului care o execută față de degetul imediat superior (pentru sensibilele inferioare) și imediat inferior (pentru cele superioare).